

Helen Flören over Lastige ouders

De voorstelling "Lastige ouders" heeft me buitengewoon geraakt. Het vertelt zonder omhaal van woorden en met rake woorden hoe ouders op zoek gaan naar de juiste diagnose voor hun kind en naar hulp bij de verzorging en de omgang met zijn moeilijke gedrag.

Ook hun worsteling om hun kind in zorg te geven aan een grote zorgorganisatie komt naar voren als ook hun strijd om als ouders mee te mogen doen daar waar het gaat om de aanpak en verzorging van hun kind door zo'n organisatie.

Treffend komt naar voren dat zorgorganisaties zo hun systeem hebben en zo denkt men al snel voor en niet met de ouders.

In mijn werk heb ik met enige regelmaat te maken gehad met ouders die duidelijke ideeën hadden over de zorg aan hun kind en ik heb gemerkt hoe snel je dat als kritiek ervaart en de gelederen sluit.

Zo zijn ze er ineens: de lastige ouders!

Maar ze zijn er wel: de zorgmedewerkers die met inlevingsvermogen de ouders bejegenen en gezamenlijk met hen optrekken in de zoektocht naar de beste aanpak. Zij snappen wat het voor ouders betekent om dit kind te hebben. Hoe treurig is het dan dat diezelfde zorgmedewerkers door de eigen organisatie worden belemmerd.

De zorgmedewerker zal als geen ander kunnen aangeven dat het vele malen menslievender, efficiënter, tijdbesparender is in gezamenlijkheid op te trekken. Is dat niet wat de organisatie, uit goed begrepen eigenbelang, ook zou moeten willen?

"Lastige ouders" is een voorstelling voor iedereen die in alle sectoren zorg, hulpverlening, onderwijs werkzaam is. En dan niet alleen voor mensen op de werkvloer maar óók graag de bestuurders. Tenslotte als we een coherente aanpak willen vraagt dat een zelfde koers in de dagelijkse praktijk.

"Lastige ouders" emotioneert en laat ook met humor zien waar het om gaat. Voor iedereen die wil of moet leren of zich gesterkt wil voelen, een must!

Helen Flören
voorheen directeur zorg bij Dichterbij